

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 156
din 01.02.2017

Dosar nr. 309/2016

Petiția nr. 2569/21.04.2016

Petent:

Reclamat: Instituția Primarului - Primăria Municipiului București

Obiect: Solicită achiziționarea locuinței sociale, deținută în prezent în temeiul unui contract de închiriere din fondul locativ de stat.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.2. Instituția Primarului - Primăria Municipiului București,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul reclamă refuzul reclamatei de a-i permite achiziționarea locuinței sociale închiriate din fondul locativ de stat.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art.20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.) a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin citația înregistrată sub nr.2569/27.04.2016 a fost comunicat petentului termenul stabilit de Consiliu pentru data de 17.05.2016. A fost invocată excepția de necompetență materială din oficiu.

3.3 Prin citația înregistrată sub nr.2733/27.04.2016 a fost comunicat reclamatei termenul stabilit de Consiliu pentru data de 17.05.2016. Reclamata a depus punct de vedere înregistrat sub nr.3546/07.06.2016, comunicat petentului prin adresa nr.3705/13.06.2016.

3.4. Petentul a formulat concluzii scrise înregistrate sub nr.4147/07.07.2016.

3.5. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul prin sesizarea înregistrată sub nr.2569/21.04.2016, învederează că în anul 1980 împreună cu soția au depus o cerere pentru a obține o locuință cu chirie din fondul locativ, conform Legii nr.5/1973.

4.1.2. În anul 1994 se repartizează o locuință către familia petentului, în urma căruia au încheiat un contract de închiriere pe o perioadă de cinci ani, conform Legii nr.5/1873.

4.1.3. A solicitat printr-o cerere scrisă achiziționarea locuinței, însă a fost refuzat pe motivul că locuința face parte din categoria locuințelor sociale și conform art. 39 și art.47 din Legea locuinței nr.114/1996, nu pot fi vândute.

4.1.4. Se arată că a solicitat pe cale administrativă, prin diferite memorii să modifice statutul din locuință socială în locuință cu regim normal de închiriere pentru a se realiza cumpărarea locuinței, în care locuiește cu chirie de aproape 22 de ani.

4.1.5. Apreciază că în mod abuziv și nelegal locuința a fost încadrată în categoria locuințelor sociale.

4.1.6. Actul în baza căreia s-a trecut locuința în cauză în categoria locuințelor sociale prezentat de reclamat, sunt două acte administrative fără relevanță juridică. O listă program cu blocurile pe anul 1994 care sunt propuse pentru locuințe din cadrul protecției sociale și o listă cu blocurile recepționate în trimestrul I din anul 1994. Aceste acte prevăd doar propuneri de încadrare în categoria locuințelor sociale, deoarece sunt acte administrative, neexistând o hotărâre în acest sens al Consiliului General al Municipiului București.

4.1.7. Petentul mai arată o serie de dezavantaje pricinuite de faptul că are calitatea doar de chiriaș al locuinței, neparticiparea la luarea deciziilor în cadrul Asociației de proprietari, au numai obligații, nu și drepturi, sunt defavorizați, marginalizați, au achitat cheltuielile privind lucrările de reparații asupra părților comune, deși cădeau în sarcina proprietarului/reclamatei ș.a..

4.1.8. Se mai învederează că toate cheltuielile cu întreținerea apartamentului pe timpul iernii pot ajunge la 1700 lei/lună, la care se adaugă chiria, iar neplata celor datorate îl poate aduce la situația unei evacuări din locuința închiriată, așa cum s-a întâmplat cu un alt chiriaș.

4.1.9. Datorită acestui fapt soția sa a fost grav afectată și a decedat, petentul rămânând cu trei copii în întreținere și cu temerea că nu va avea un loc de muncă stabil ce să-i permită achitarea obligațiilor rezultate din contractul de închiriere.

4.1.10. Apreciază că are dreptul să achiziționeze această locuință, așa cum au beneficiat și alți chiriași din fondul locativ al statului, atâta timp cât vreme de 22 de ani a contribuit cu taxe și impozite la fondurile statului.

4.1.11. Legea nr.213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, art.10 alin.2 prevede că "Trecerea unui bun din domeniul public în domeniul privat se face după caz, prin hotărâre a Guvernului, a Consiliului Județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local", dacă prin lege nu se prevede altfel. În acest sens învederează că o familie a reușit să achiziționeze locuința, având aceeași situație cu a sa.

4.1.12. Solicită reclamatei să modifice destinația imobilului în cauză, din locuință socială în locuință cu regim obișnuit de închiriere în vederea cumpărării.

4.1.13. Prin concluziile scrise și înregistrate sub nr.3705/13.06.2016, se reiterează aspectele susținute în sesizare, cu precizarea că neexistând o hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, locuința nu putea fi încadrată în categoria locuințelor sociale.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Reclamata prin adresa înregistrată sub nr.3546/07.06.2016, precizează că potrivit adresei I.N.A.V. nr.3575/1994 petentului i-a fost repartizată o locuință încadrată ca locuință socială încă de la data repartiției așa cum rezultă din adresa depusă la dosar.

4.2.2. Față de aspectele anterior menționate nu sunt incidente prevederile OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul reclamă refuzul reclamatei de ai permite achiziționarea locuinței sociale, închiriate, din fondul locativ de stat.

5.2. **În drept**, art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008 prevede că *“membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată”*.

5.3. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul director urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză și urmează a o respinge pe considerentul analizării pe fond a existenței unui tratament diferențiat aplicat petentului.

5.4. Pe fond, analizând faptele reținute în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.5. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

5.6. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de*

lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.7. Astfel, raportat la cele de mai sus, Colegiul trebuie să analizeze dacă prin tratamentul aplicat petentului i s-a încălcat un drept recunoscut de lege, în baza unui criteriu interzis, fără o justificare obiectivă, comparativ cu alte persoane aflate pe poziție de egalitate. În acest sens, Colegiul reține că dreptul încălcat, în opinia petentului, este dreptul său de a achiziționa locuința din fondul locativ de stat, iar criteriul care a stat la baza tratamentului diferit, de asemenea, în opinia petentului, este cel de chiriaș, fără o justificare obiectivă.

Comparabilitatea avută în vedere de petent este cea legată de o parte a vecinilor săi sau a altor chiriași ce au avut în locațiune imobile din fondul locativ de stat. În acest sens, petentul susține că reclamatul a aplicat un tratament diferențiat unor categorii de persoane aflate în poziții/situații egale.

5.8. Sub acest aspect, Colegiul trebuie să stabilească dacă cele două categorii de chiriași, pot fi așezate pe poziție de egalitate în prezenta situație/speță și astfel să se stabilească existența unei comparabilități, element fundamental pentru existența unei fapte de discriminare.

5.9. Din înscrisurile depuse la dosar, reclamatul susține că între petent și ceilalți chiriași invocați în cauză pentru comparabilitate, nu există condiții de egalitate, întrucât petentului i-a fost repartizată o locuință încadrată ca locuință socială încă de la data repartiției, iar regimul juridic al acestor locuințe nu permit achiziționarea lor.

5.10. Colegiul director constată că există o justificare obiectivă în privința împiedicării petentului de a achiziționa locuința socială și pe cale de consecință nu se poate reține săvârșirea unor fapte de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art.20. alin.2 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția necompetenței materiale a C.N.C.D.;

2. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 republicată,

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 02.03.2017

Tehnoredactată M.M.
Motivată D.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.